

Finansministeriet har i de senere år henført følgende tilskudsområder under denne kategori:

- § 11.4.13.63.01. Det danske Hedeselskab
- § 14.1.07.63.01. Statens byggeforskningsinstitut
- § 15.B.2.01.62.01. Arbejdsformidlingen
- § 21.7.03.62.10. Det danske filmstudie.

For den gruppe af tilskud til selvejende institutioner, der herefter resterer, er der opstillet generelle retningslinier for anmærkningernes udformning i budgetvejledningen pkt. 42.46.2. og 42.46.3. for henholdsvis tilskud i henhold til en bemyndigelse i lovgivningen og andre tilskud, hvorefter bl. a. forventede ændringer i aktiviteten i forhold til de nærmest foregående finansår skal angives.

c. Den måde, hvorpå der søges bevilling til selvejende institutioners virksomhed, varierer således meget. Dette skyldes, at selvejende institutioner, der modtager stats-tilskud, er af vidt forskellig karakter. I nogle tilfælde er disse institutioners status som selvejende alene historisk betinget, mens sådanne institutioner i andre tilfælde af lovgivningsmagten er etableret som selvejende for at give dem en vis uafhængighed i løsningen af deres opgaver. Det er derfor næppe hensigtsmæssigt at give ensartede regler for alle statens tilskud til selvejende institutioner.

Såfremt der fremover for tilskud i henhold til en bemyndigelse i lovgivningen og for andre tilskud ønskes foretaget en særskilt markering som nævnt i finansudvalget, vil dette for en række selvejende institutioner indebære en videregående bevillingsmæssig styring end hidtil, som næppe vil kunne gennemføres uden de pågældende institutioners medvirken. Det vil derfor være nødvendigt, at de enkelte ministerier foretager en konkret gennemgang af de selvejende institutioner, som staten yder sådanne tilskud til, hvorefter finansudvalget kan tage stilling til, hvilke af disse institutioner man ønsker omfattet af en regel om, at der i anmærkningerne skal gives oplysninger om planlagt anlægsvirksomhed, der kan give anledning til en forhøjelse af driftstilskudet.

Det vil ikke være muligt at gennemføre

dette i tilknytning til finanslovsforslaget for 1976-77. Finansministeriet er derimod indstillet på, såfremt finansudvalget ønsker det, at anmode de enkelte ministerier om at opstille en liste med henblik på, at der i finanslovsforslaget for 1977-78 kan foretages den ønskede markering for de institutioner, som finansudvalget ønsker omfattet af reglen.

2. Under samrådet rejste udvalget endvidere spørgsmålet om budgetvejledningens retlige karakter i forhold til rammebevillingscirkulæret af 11. juni 1965. Justitsministeriet har udarbejdet svar på dette spørgsmål.*)

3. Under samrådet blev finansministeren endelig anmodet om skriftligt at uddybe sine bemærkninger om de ændringer i revisionsproceduren, der træder i kraft pr. 1. januar 1976.

Ved ikrafttrædelsen af de nye love om revisionen af statens regnskaber m. m. og om statsrevisorerne pr. 1. januar 1976 gennemføres forskellige bestemmelser, som ændrer revisionens procedure.

1. I revisionslovens § 17, stk. 3, er fastlagt, at en sag, der optages i rigsrevisionens beretning, mindst 4 uger inden afgivelsen skal forelægges vedkommende minister, medmindre der tidligere har været brevvekslet om den.

Bestemmelsen suppleres af § 16, stk. 2, hvorefter det gælder, at „kan rigsrevisoren efter afslutningen af en brevveksling ikke godtage det indtagne standpunkt, kan han meddele sin endelige stillingtagen direkte til ministeren med anmodning om dennes udtalelse inden seks uger. Senest tre uger efter modtagelsen af ministerens svar eller udløbet af nævnte frist fremsender rigsrevisoren sagen til statsrevisorerne“.

Disse bestemmelser indebærer således, at den ansvarlige minister inden for de angivne frister får mulighed for at udtale sig i sagen, inden der af rigsrevisoren afgives beretning til statsrevisorerne, hvorved det sikres, at alle relevante oplysninger til sagens belysning foreligger, forinden beretningen afgives. 2. Der kan i relation til den foreliggende sag

*) jfr. bilag 10.